

ندا افشاری

مقرله فناوری امروز یکی از زمینه‌های حیاتی پیشرفت

مدیران دانش بنیان کشور از دغدغه‌های فناورانه و اولویت‌هایی به «فرهیختگان» گفتند که باید در دستورکار دولت چهاردهم قرارگیرد؛

حمایت از فناوری داخلی باید تقویت شود

کشورهای مختلف جهان برشمرده می‌شود. اگرچه رشد علمی ایران در سال‌های اخیر بر رشد فناوری موثر اضافه اما کم و کاستی‌هایی هم در این مسیر وجود دارد که بسیاری از شرکت‌های دانش‌بنیان با آن به‌شدت دست به‌گریبانند؛ از

در اولویت‌های فناوری باید به سراغ فناوری‌هایی برویم که بتوانند در صنایع مهم مانند نفت، معدن، فولاد و صنایعی کاربرد داشته باشند و کشور بتواند از آنها ارزش افزوده دریافت کند. البته این گستردگی زیادی دارد که از هوش مصنوعی گرفته تا فناوری روشاری، موتورهای الکتریکی و کاتالیست و بقیه موارد را هم شامل می‌شود.
درواقع ما در عوض اینکه روی فناوری تمرکز کنیم باید روی حوزه کاربرد تمرکز کنیم؛ چراکه ما باید بتوانیم در آینده برای فناوری‌هایی که در دولت چهاردهم توسعه پیدا می‌کنند بازار ایجاد کنیم؛ بازاری که می‌تواند واقعی شود.
دوم اینکه روی فناوری‌هایی تمرکز کنیم که امکان صادرات نیز برای آنها وجود داشته باشد. طبیعتاً بعد از مدتی بازار داخل کشتش و طرفیت تولیدات دانش‌بنیان‌های ما را نخواهد داشت و به‌اصطلاح بازار اشباع می‌شود و اگر نگاه صادراتی نداشته باشیم جنگی میان شرکت‌های دانش‌بنیان ما شکل می‌گیرد و همین مسئله به‌نتایجی موجب فسادهای ثانویه خواهد شد. بنابراین باید تمرکز خود را از روی فناوری به سمت بازارهای مصرفی ببریم که گردش مالی خوبی برای کشور دارد و دانش‌بنیان‌ها می‌توانند این به‌رووری را افزایش دهند و در عین کاهش هزینه‌ها کیفیت محصولات را افزایش دهند. نکته دوم صادرات است. ما باید برای فناوری‌های آینده سرمایه‌گذاری کنیم مانند هیدروژن، کامپیوترهای کوانتومی، هوش مصنوعی، واقعیت مجازی و … این قبیل فناوری‌ها معمولاً فناوری‌هایی هستند که در دنیا تحول‌آنی را رقم می‌زنند و از آنجایی که ما معمولاً بعد از موج جهانی این قبیل کسب‌وکارهای مربوط به این فناوری‌ها را شکل می‌دهیم نمی‌توانیم تحقیق و توسعه زیادی انجام دهیم و هزینه چند میلیارد دلاری آنها را داشته باشیم اما می‌توانیم هزینه‌های کوچک‌تری را نوعی گزنت در دستور کار داشته باشیم تا زمانی که در دنیا چنین فناوری‌هایی توسعه پیدا کرده‌ند، بتوانیم با این مساله مواجه شویم و بتوانیم

مدیران دانش بنیان کشور از دغدغه‌های فناورانه و اولویت‌هایی به «فرهیختگان» گفتند که باید در دستورکار دولت چهاردهم قرارگیرد؛

حمایت از فناوری داخلی باید تقویت شود

کشورهای مختلف جهان برشمرده می‌شود. اگرچه رشد علمی ایران در سال‌های اخیر بر رشد فناوری موثر اضافه اما کم و کاستی‌هایی برای برنامه‌ریزی‌های جدی‌تر در این زمینه ایجاد شده تا فناوریان بتوانند با دست بازتر و خیالی آسوده‌تر به تحقیق و توسعه و تولید بپردازند. در این راستا برخی اولویت‌های فناورانه صحبت کرده‌اند.

آن را در فرصت مناسب مهندسی معکوس و داخلی‌سازی کنیم. بنابراین یکی از موضوعاتی که باید روی آن تمرکز کنیم موضوعات ترند دنیاست که روی دنیا آن کار می‌کند و ما باید مختصری روی آن انرژی صرف کنیم تا آماده مواجهه با فناوری‌های جدید شویم.

برنامه‌ریزی دیگری که دولت چهاردهم می‌تواند در زمینه اولویت‌های فناوری انجام دهد، تمرکز روی شرکت‌هایی است که عملکرد خوبی داشته‌اند. به جای اینکه دولت به تعداد شرکت‌ها اهمیت دهد، به فکر گسترش شرکت‌ها باشد به طوری که به عنوان مثال، شرکت‌های ۱۰۰ نفره را ۲۰۰ نفره و هزار نفره را هزار نفره کند.
درواقع مدیریت درایلی یک مجموعه، هزینه زیادی از نظام می‌گیرد. یکی دیگر از کارهایی که می‌توان انجام داد، این است که به جای تمرکز روی ایجاد‌های جدید، باید برنامه خاصی برای توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان بزرگ و متوسط داشت که تعداد آنها در حال حاضر کم است. در دوران شهید رئیسی این اتفاق رخ داده بود و برنامه‌ای با عنوان «رشد تولید» وجود داشت که در آن، شرکت‌هایی که موفق شده بودند رشد خود را دو برابر کنند، تسهیلات خاصی دریافت می‌کردند.
تجمع شرکت‌های کوچک با یکدیگر هم می‌تواند راهکار خوبی باشد و حتی به شرکت‌ها کمک می‌کند تا در مقابل نامتجانمات آبی‌آوری بیشتری داشته باشند اما متأسفانه این فرهنگ باید در کشور ما جا بیفتد و قدرت پذیرش آن بالا برود. در حال حاضر فضا رشد در داخل کشور به‌گونه‌ای است که اگر شرکتی رشد کند، به آن نهمست دزدی و رانت می‌زنند و تاب این رفتارندیم که عده‌ای از شرکت‌ها در حال رشد و بزرگ شدن هستند. من معتقدم که شرکت‌های ما اگر متوسط تولید قابلیت صادرات یافته و حتی شرکت‌های بزرگ قابلیت تاسیس دفاتر خارجی پیدا می‌کنند.

ما تا همین امروز به تسهیلاتی که برای افزایش تولید باید در نظر گرفته شده، دولت چهاردهم باید حمایت‌های خود را واقعی کند و تنها به شعار اکتفا نکند. اگر قرار است برای دریافت تسهیلات به بانک‌ها ارجاع داده شود باید ملزم به اجرائی شرکت‌ها در صنعت به پشتوانه‌ای باشد راهکارها را برای فناوران و شرکت‌های دانش‌بنیان بی‌بگیرد. بحث

بیمه‌ها از دیگر مسائلی است که من به عنوان یکی از مدیران شرکت‌های دانش‌بنیان انتظار دارم به‌طور جدی نهادنی دربار آن در نظر بگیرم. در این موضوع آفندرو اوضاع نابسامان است که به نظر می‌رسد بیمه‌ها کم‌هست بسته‌اند تا تولیدکننده را درافت می‌کردیم اما بانک‌ها سیستم واقعی باید قوانین بیمه‌ای را به‌گونه‌ای اصلاح کنند که شرکت‌ها به مشکل نخورند. هدف ما شرکت‌های فناور این است که مشکلات تولید و صنایع مشکل سازنده است. با توجه به گران شدن مواد اولیه و نوسمی که در صنعت وجود دارد و افزایش قیمت‌هایی که هر روز شاهد آن هستیم و نیروهایی که در شرکت‌ها مشغول به فعالیت هستند، واقعاً با سرمایه‌ای که در اختیارشان قرار داریم نتیمیش از عهده آن برآییم و در زمینه صنعتی، فناوری و تولید با مشکل مواجه هستیم. نقدینگی و سرمایه در گردش‌ی که باید برای

شرکت‌ها از وجود چنین مشکلاتی مطلع نیستند و از بخش از سازمان و کارکرد دولت هم به سمت عنوان کردن این مشکلات نمی‌روند. ما طرح‌هایی داریم و نیاز داریم. سپس دوری‌های دقیق و تخصصی هم به صورت حرفه‌ای و هم مالی و فنی انجام می‌شود و نتیجه این می‌شود که این شرکت می‌تواند آن نیاز را تامین کند. اما چنین اتفاقاتی خیلی در زمینه سازمان‌ها و صنایع بزرگ رخ نمی‌دهد و نیازها عنوان نمی‌شود و درنتیجه گزینه‌ها به سمت خارج و واردات بیش می‌رود. بنابراین دولت آینده باید سازوکاری را ایجاد کند که این اتفاق را رقم بزند.

برخی کاندیداها برنامه‌هایی دارند که براساس آن قصد دارند دانشگاه‌ها به سمت وسوی بزنند که هزینه‌های خود را تامین کند. در کشورهای دیگر این‌گونه است که استاد دانشگاه پروژه‌ای از بیرون گرفته و به‌واسطه آن گرنتی دریافت کرده و بخشی از آن را به دانشجوی دکتری و بخشی دیگر را نیز به سایر دانشجویان گروه اختصاصی می‌دهد تا پروژه را به سرانجام برساند. در این پروژه به دانشجوی دکتری حقوق می‌دهند تا پروژه‌ای را انجام دهد اما اگر این دانشجویان از قوانین حاکم دو پروژه سرپیچی کرده و کژراهی کند و باعث شود پروژه به سرانجام نرسد، با جدیت با او برخورد می‌شود. اما در دانشگاه‌ها ما تنها به لحاظ پروژه به دانشجوی دکتری سختگیری می‌شود که پروژه و مقاله را با موفق تحویل دهد.

اگر پروژه‌ها از چنین کانال‌ها و پروژه‌های صنعتی تعریف شوند هم دانشجویان امیدوارتر کار می‌کنند و هم انرژی جای درستی صرف می‌شود و این‌ها در دانشجویان برای ماندن در کشور ایجاد می‌شود. دکتر سلیمی دانشگاه امیرکبیر ایده‌های دانشمند مبتنی براندازی الکترونیک‌ها که به عبارتی همین مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری فعلی هستند. به‌کارگرفتن این مراکز و جهت‌دهی به آنها به بحث امیدواری در تحقیگان و استفاده از انرژی آنها برای هدر نرفتن توانمندی آنها کمک می‌کند. با فعال شدن مراکز رشد و پارک‌ها که در

دانشگاه‌ها هم هستند، استاد، موضوعات پروژه‌ها را به سمت و سوی ثروت‌آفرینی پیش می‌برد.

حوزه دریا یکی از حوزه‌هایی است که می‌تواند حوزه اولویت‌های دولت چهاردهم قرار گیرد. ما در زمینه دریا به‌شدت عقب هستیم و عملاً هیچ کاری انجام نداده‌ایم. در زمینه دریا، در زیست‌بوم، صنعت دریایی، زیرساخت‌های دریایی بنادر، گردشگری، صنایع سازوای مانند کشتی‌های کوچک و بحث پرورش آبزیان و آنچه که در دریا برای زرق مردم حاصل می‌شود، عقب هستیم. اگر بخواهم به مقوله دریا در کشور نمره بدهم، به زور می‌توان نمره ۷٫۵ تا ۸ داد و بسیار از دنیا عقب هستیم و کار خاصی در این زمینه انجام نداده‌ایم. مهم‌ترین مساله این است از آنجایی‌ها اساس کشور ما فنی است. صنایع نفتی، حتی به واسطه کمپانی‌های خارجی وارد شده و در تروان داخلی گسترش پیدا کرده‌اند. اما از آنجایی که از ابتدا نسبت به دریا رویکرد کسب درآمد نداشته‌یم، صنایعی در این حوزه وارد نشده و در کمپانی بزرگ دریایی داریم شامل نفتکش و کشتیرانی جمهوری سرمایه‌گذاران ندارد که به سمت آن بروند. به عنوان مثال، اگر یک بسته نفت و گاز و یک بسته دریایی را پیشی روی سرمایه‌گذاران قرار دهیم و حتی تسهیلاتی را هم روی بسته دریایی ارائه دهیم، هیچ سرمایه‌گذار عاقلی به سمت آن نمیایی پیدا نمی‌کند؛ چراکه هیچ نمونه و شاخصی وجود ندارد که خیال سرمایه‌گذار از سرمایه‌ای که در این حوزه وارد کرده، آسوده شود. در این حوزه، وقتی هیچ کاری انجام نشده، تمام بخش‌ها اولویت محسوب می‌شوند و از نظر ننده، در دریا هر کاری صورت می‌گیرد، می‌توان به عنوان اولویت آن را در نظر گرفت. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کشتی‌ری. بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

به‌طور کلی در جای شرکت‌ها و دانش‌بنیان‌هایی که اقدام به تولید فناوری می‌کنند، باید جذب سرمایه‌های صورت گیرد تا بتوانیم وارد فضای اکوسیستم و صنایع خود را هم برای توسعه دریایی ارائه دهیم. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

به‌طور کلی در جای شرکت‌ها و دانش‌بنیان‌هایی که اقدام به تولید فناوری می‌کنند، باید جذب سرمایه‌های صورت گیرد تا بتوانیم وارد فضای اکوسیستم و صنایع خود را هم برای توسعه دریایی ارائه دهیم. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

ما تا همین امروز به تسهیلاتی که برای افزایش تولید باید در نظر گرفته شده، دولت چهاردهم باید حمایت‌های خود را واقعی کند و تنها به شعار اکتفا نکند. اگر قرار است برای دریافت تسهیلات به بانک‌ها ارجاع داده شود باید ملزم به اجرائی شرکت‌ها در صنعت به پشتوانه‌ای باشد راهکارها را برای فناوران و شرکت‌های دانش‌بنیان بی‌بگیرد. بحث

بیمه‌ها از دیگر مسائلی است که من به عنوان یکی از مدیران شرکت‌های دانش‌بنیان انتظار دارم به‌طور جدی نهادنی دربار آن در نظر بگیرم. در این موضوع آفندرو اوضاع نابسامان است که به نظر می‌رسد بیمه‌ها کم‌هست بسته‌اند تا تولیدکننده را دریافت می‌کردیم اما بانک‌ها سیستم واقعی باید قوانین بیمه‌ای را به‌گونه‌ای اصلاح کنند که شرکت‌ها به مشکل نخورند. هدف ما شرکت‌های فناور این است که مشکلات تولید و صنایع مشکل سازنده است. با توجه به گران شدن مواد اولیه و نوسمی که در صنعت وجود دارد و افزایش قیمت‌هایی که هر روز شاهد آن هستیم و نیروهایی که در شرکت‌ها مشغول به فعالیت هستند، واقعاً با سرمایه‌ای که در اختیارشان قرار داریم نتیمیش از عهده آن برآییم و در زمینه صنعتی، فناوری و تولید با مشکل مواجه هستیم. نقدینگی و سرمایه در گردش‌ی که باید برای

شرکت‌ها از وجود چنین مشکلاتی مطلع نیستند و از بخش از سازمان و کارکرد دولت هم به سمت عنوان کردن این مشکلات نمی‌روند. ما طرح‌هایی داریم و نیاز داریم. سپس دوری‌های دقیق و تخصصی هم به صورت حرفه‌ای و هم مالی و فنی انجام می‌شود و نتیجه این می‌شود که این شرکت می‌تواند آن نیاز را تامین کند. اما چنین اتفاقاتی خیلی در زمینه سازمان‌ها و صنایع بزرگ رخ نمی‌دهد و نیازها عنوان نمی‌شود و درنتیجه گزینه‌ها به سمت خارج و واردات بیش می‌رود. بنابراین دولت آینده باید سازوکاری را ایجاد کند که این اتفاق را رقم بزند.

برخی کاندیداها برنامه‌هایی دارند که براساس آن قصد دارند دانشگاه‌ها به سمت وسوی بزنند که هزینه‌های خود را تامین کند. در کشورهای دیگر این‌گونه است که استاد دانشگاه پروژه‌ای از بیرون گرفته و به‌واسطه آن گرنتی دریافت کرده و بخشی از آن را به دانشجوی دکتری و بخشی دیگر را نیز به سایر دانشجویان گروه اختصاصی می‌دهد تا پروژه را به سرانجام برساند. در این پروژه به دانشجوی دکتری حقوق می‌دهند تا پروژه‌ای را انجام دهد اما اگر این دانشجویان از قوانین حاکم دو پروژه سرپیچی کرده و کژراهی کند و باعث شود پروژه به سرانجام نرسد، با جدیت با او برخورد می‌شود. اما در دانشگاه‌ها ما تنها به لحاظ پروژه به دانشجوی دکتری سختگیری می‌شود که پروژه و مقاله را با موفق تحویل دهد.

اگر پروژه‌ها از چنین کانال‌ها و پروژه‌های صنعتی تعریف شوند هم دانشجویان امیدوارتر کار می‌کنند و هم انرژی جای درستی صرف می‌شود و این‌ها در دانشجویان برای ماندن در کشور ایجاد می‌شود. دکتر سلیمی دانشگاه امیرکبیر ایده‌های دانشمند مبتنی براندازی الکترونیک‌ها که به عبارتی همین مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری فعلی هستند. به‌کارگرفتن این مراکز و جهت‌دهی به آنها به بحث امیدواری در تحقیگان و استفاده از انرژی آنها برای هدر نرفتن توانمندی آنها کمک می‌کند. با فعال شدن مراکز رشد و پارک‌ها که در

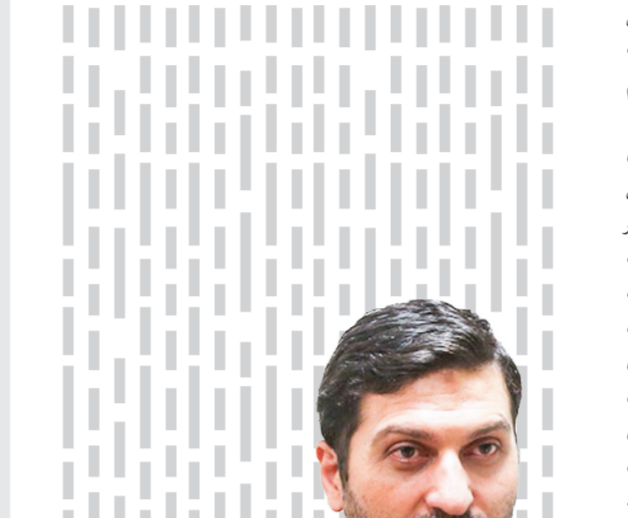
دانشگاه‌ها هم هستند، استاد، موضوعات پروژه‌ها را به سمت و سوی ثروت‌آفرینی پیش می‌برد.

مدیران دانش بنیان کشور از دغدغه‌های فناورانه و اولویت‌هایی به «فرهیختگان» گفتند که باید در دستورکار دولت چهاردهم قرارگیرد؛

عابد حسینی، مدیر شرکت دانش بنیان راه‌آوران آینده دریا:

حمایت از سرمایه‌گذاری در فناوری جزء اولویت‌های دولت آینده باشد

کشورهای مختلف جهان برشمرده می‌شود. اگرچه رشد علمی ایران در سال‌های اخیر بر رشد فناوری موثر اضافه اما کم و کاستی‌هایی برای برنامه‌ریزی‌های جدی‌تر در این زمینه ایجاد شده تا فناوریان بتوانند با دست بازتر و خیالی آسوده‌تر به تحقیق و توسعه و تولید بپردازند. در این راستا برخی اولویت‌های فناورانه صحبت کرده‌اند.

آن را در فرصت مناسب مهندسی معکوس و داخلی‌سازی کنیم. بنابراین یکی از موضوعاتی که باید روی آن تمرکز کنیم موضوعات ترند دنیاست که روی دنیا آن کار می‌کند و ما باید مختصری روی آن انرژی صرف کنیم تا آماده مواجهه با فناوری‌های جدید شویم. برنامه‌ریزی دیگری که دولت چهاردهم می‌تواند در زمینه اولویت‌های فناوری انجام دهد، تمرکز روی شرکت‌هایی است که عملکرد خوبی داشته‌اند. به جای اینکه دولت به تعداد شرکت‌ها اهمیت دهد، به فکر گسترش شرکت‌ها باشد به طوری که به عنوان مثال، شرکت‌های ۱۰۰ نفره را ۲۰۰ نفره و هزار نفره را هزار نفره کند.
درواقع مدیریت درایلی یک مجموعه، هزینه زیادی از نظام می‌گیرد. یکی دیگر از کارهایی که می‌توان انجام داد، این است که به جای تمرکز روی ایجاد‌های جدید، باید برنامه خاصی برای توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان بزرگ و متوسط داشت که تعداد آنها در حال حاضر کم است. در دوران شهید رئیسی این اتفاق رخ داده بود و برنامه‌ای با عنوان «رشد تولید» وجود داشت که در آن، شرکت‌هایی که موفق شده بودند رشد خود را دو برابر کنند، تسهیلات خاصی دریافت می‌کردند.
تجمع شرکت‌های کوچک با یکدیگر هم می‌تواند راهکار خوبی باشد و حتی به شرکت‌ها کمک می‌کند تا در مقابل نامتجانمات آبی‌آوری بیشتری داشته باشند اما متأسفانه این فرهنگ باید در کشور ما جا بیفتد و قدرت پذیرش آن بالا برود. در حال حاضر فضا رشد در داخل کشور به‌گونه‌ای است که اگر شرکتی رشد کند، به آن نهمست دزدی و رانت می‌زنند و تاب این رفتارندیم که عده‌ای از شرکت‌ها در حال رشد و بزرگ شدن هستند. من معتقدم که شرکت‌های ما اگر متوسط تولید قابلیت صادرات یافته و حتی شرکت‌های بزرگ قابلیت تاسیس دفاتر خارجی پیدا می‌کنند.

باید در اولویت دولت جدید قرار گیرد

حوزه دریا یکی از حوزه‌هایی است که می‌تواند حوزه اولویت‌های دولت چهاردهم قرار گیرد. ما در زمینه دریا به‌شدت عقب هستیم و عملاً هیچ کاری انجام نداده‌ایم. در زیست‌بوم، صنعت دریایی، زیرساخت‌های دریایی بنادر، گردشگری، صنایع سازوای مانند کشتی‌های کوچک و بحث پرورش آبزیان و آنچه که در دریا برای زرق مردم حاصل می‌شود، عقب هستیم. اگر بخواهم به مقوله دریا در کشور نمره بدهم، به زور می‌توان نمره ۷٫۵ تا ۸ داد و بسیار از دنیا عقب هستیم و کار خاصی در این زمینه انجام نداده‌ایم. مهم‌ترین مساله این است از آنجایی‌ها اساس کشور ما فنی است. صنایع نفتی، حتی به واسطه کمپانی‌های خارجی وارد شده و در تروان داخلی گسترش پیدا کرده‌اند. اما از آنجایی که از ابتدا نسبت به دریا رویکرد کسب درآمد نداشته‌یم، صنایعی در این حوزه وارد نشده و در کمپانی بزرگ دریایی داریم شامل نفتکش و کشتیرانی جمهوری سرمایه‌گذاران ندارد که به سمت آن بروند. به عنوان مثال، اگر یک بسته نفت و گاز و یک بسته دریایی را پیشی روی سرمایه‌گذاران قرار دهیم و حتی تسهیلاتی را هم روی بسته دریایی ارائه دهیم، هیچ سرمایه‌گذار عاقلی به سمت آن نمیایی پیدا نمی‌کند؛ چراکه هیچ نمونه و شاخصی وجود ندارد که خیال سرمایه‌گذار از سرمایه‌ای که در این حوزه وارد کرده، آسوده شود. در این حوزه، وقتی هیچ کاری انجام نشده، تمام بخش‌ها اولویت محسوب می‌شوند و از نظر ننده، در دریا هر کاری صورت می‌گیرد، می‌توان به عنوان اولویت آن را در نظر گرفت. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کشتی‌ری. بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

به‌طور کلی در جای شرکت‌ها و دانش‌بنیان‌هایی که اقدام به تولید فناوری می‌کنند، باید جذب سرمایه‌های صورت گیرد تا بتوانیم وارد فضای اکوسیستم و صنایع خود را هم برای توسعه دریایی ارائه دهیم. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

به‌طور کلی در جای شرکت‌ها و دانش‌بنیان‌هایی که اقدام به تولید فناوری می‌کنند، باید جذب سرمایه‌های صورت گیرد تا بتوانیم وارد فضای اکوسیستم و صنایع خود را هم برای توسعه دریایی ارائه دهیم. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

ما تا همین امروز به تسهیلاتی که برای افزایش تولید باید در نظر گرفته شده، دولت چهاردهم باید حمایت‌های خود را واقعی کند و تنها به شعار اکتفا نکند. اگر قرار است برای دریافت تسهیلات به بانک‌ها ارجاع داده شود باید ملزم به اجرائی شرکت‌ها در صنعت به پشتوانه‌ای باشد راهکارها را برای فناوران و شرکت‌های دانش‌بنیان بی‌بگیرد. بحث

بیمه‌ها از دیگر مسائلی است که من به عنوان یکی از مدیران شرکت‌های دانش‌بنیان انتظار دارم به‌طور جدی نهادنی دربار آن در نظر بگیرم. در این موضوع آفندرو اوضاع نابسامان است که به نظر می‌رسد بیمه‌ها کم‌هست بسته‌اند تا تولیدکننده را دریافت می‌کردیم اما بانک‌ها سیستم واقعی باید قوانین بیمه‌ای را به‌گونه‌ای اصلاح کنند که شرکت‌ها به مشکل نخورند. هدف ما شرکت‌های فناور این است که مشکلات تولید و صنایع مشکل سازنده است. با توجه به گران شدن مواد اولیه و نوسمی که در صنعت وجود دارد و افزایش قیمت‌هایی که هر روز شاهد آن هستیم و نیروهایی که در شرکت‌ها مشغول به فعالیت هستند، واقعاً با سرمایه‌ای که در اختیارشان قرار داریم نتیمیش از عهده آن برآییم و در زمینه صنعتی، فناوری و تولید با مشکل مواجه هستیم. نقدینگی و سرمایه در گردش‌ی که باید برای

شرکت‌ها از وجود چنین مشکلاتی مطلع نیستند و از بخش از سازمان و کارکرد دولت هم به سمت عنوان کردن این مشکلات نمی‌روند. ما طرح‌هایی داریم و نیاز داریم. سپس دوری‌های دقیق و تخصصی هم به صورت حرفه‌ای و هم مالی و فنی انجام می‌شود و نتیجه این می‌شود که این شرکت می‌تواند آن نیاز را تامین کند. اما چنین اتفاقاتی خیلی در زمینه سازمان‌ها و صنایع بزرگ رخ نمی‌دهد و نیازها عنوان نمی‌شود و درنتیجه گزینه‌ها به سمت خارج و واردات بیش می‌رود. بنابراین دولت آینده باید سازوکاری را ایجاد کند که این اتفاق را رقم بزند.

برخی کاندیداها برنامه‌هایی دارند که براساس آن قصد دارند دانشگاه‌ها به سمت وسوی بزنند که هزینه‌های خود را تامین کند. در کشورهای دیگر این‌گونه است که استاد دانشگاه پروژه‌ای از بیرون گرفته و به‌واسطه آن گرنتی دریافت کرده و بخشی از آن را به دانشجوی دکتری و بخشی دیگر را نیز به سایر دانشجویان گروه اختصاصی می‌دهد تا پروژه را به سرانجام برساند. در این پروژه به دانشجوی دکتری حقوق می‌دهند تا پروژه‌ای را انجام دهد اما اگر این دانشجویان از قوانین حاکم دو پروژه سرپیچی کرده و کژراهی کند و باعث شود پروژه به سرانجام نرسد، با جدیت با او برخورد می‌شود. اما در دانشگاه‌ها ما تنها به لحاظ پروژه به دانشجوی دکتری سختگیری می‌شود که پروژه و مقاله را با موفق تحویل دهد.

اگر پروژه‌ها از چنین کانال‌ها و پروژه‌های صنعتی تعریف شوند هم دانشجویان امیدوارتر کار می‌کنند و هم انرژی جای درستی صرف می‌شود و این‌ها در دانشجویان برای ماندن در کشور ایجاد می‌شود. دکتر سلیمی دانشگاه امیرکبیر ایده‌های دانشمند مبتنی براندازی الکترونیک‌ها که به عبارتی همین مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری فعلی هستند. به‌کارگرفتن این مراکز و جهت‌دهی به آنها به بحث امیدواری در تحقیگان و استفاده از انرژی آنها برای هدر نرفتن توانمندی آنها کمک می‌کند. با فعال شدن مراکز رشد و پارک‌ها که در

دانشگاه‌ها هم هستند، استاد، موضوعات پروژه‌ها را به سمت و سوی ثروت‌آفرینی پیش می‌برد.

حوزه دریا یکی از حوزه‌هایی است که می‌تواند حوزه اولویت‌های دولت چهاردهم قرار گیرد. ما در زمینه دریا به‌شدت عقب هستیم و عملاً هیچ کاری انجام نداده‌ایم. در زیست‌بوم، صنعت دریایی، زیرساخت‌های دریایی بنادر، گردشگری، صنایع سازوای مانند کشتی‌های کوچک و بحث پرورش آبزیان و آنچه که در دریا برای زرق مردم حاصل می‌شود، عقب هستیم. اگر بخواهم به مقوله دریا در کشور نمره بدهم، به زور می‌توان نمره ۷٫۵ تا ۸ داد و بسیار از دنیا عقب هستیم و کار خاصی در این زمینه انجام نداده‌ایم. مهم‌ترین مساله این است از آنجایی‌ها اساس کشور ما فنی است. صنایع نفتی، حتی به واسطه کمپانی‌های خارجی وارد شده و در تروان داخلی گسترش پیدا کرده‌اند. اما از آنجایی که از ابتدا نسبت به دریا رویکرد کسب درآمد نداشته‌یم، صنایعی در این حوزه وارد نشده و در کمپانی بزرگ دریایی داریم شامل نفتکش و کشتیرانی جمهوری سرمایه‌گذاران ندارد که به سمت آن بروند. به عنوان مثال، اگر یک بسته نفت و گاز و یک بسته دریایی را پیشی روی سرمایه‌گذاران قرار دهیم و حتی تسهیلاتی را هم روی بسته دریایی ارائه دهیم، هیچ سرمایه‌گذار عاقلی به سمت آن نمیایی پیدا نمی‌کند؛ چراکه هیچ نمونه و شاخصی وجود ندارد که خیال سرمایه‌گذار از سرمایه‌ای که در این حوزه وارد کرده، آسوده شود. در این حوزه، وقتی هیچ کاری انجام نشده، تمام بخش‌ها اولویت محسوب می‌شوند و از نظر ننده، در دریا هر کاری صورت می‌گیرد، می‌توان به عنوان اولویت آن را در نظر گرفت. برخی اخبار مرتبط با دریا منعکس شد، اما آنچه در واقعیت واضح است، اینکه ما در حوزه فنی در دریا بسیار عقب هستیم؛ چه فنی و مهندسی‌ای باشد و چه بحث جهاد و فضاپنا و بحث کشتی‌ری. بحث کاشتینی گردشگری یک بحث است و از جنبه زیرساخت و بستری هم که باید وجود داشته باشد، عقب هستیم و هر کاری هم انجام دهیم، می‌تواند اثر نباشد.

ما تا همین امروز به تسهیلاتی که برای افزایش تولید باید در نظر گرفته شده، دولت چهاردهم باید حمایت‌های خود را واقعی کند و تنها به شعار اکتفا نکند. اگر قرار است برای دریافت تسهیلات به بانک‌ها ارجاع داده شود باید ملزم به اجرائی شرکت‌ها در صنعت به پشتوانه‌ای باشد راهکارها را برای فناوران و شرکت‌های دانش‌بنیان بی‌بگیرد. بحث

بیمه‌ها از دیگر مسائلی است که من به عنوان یکی از مدیران شرکت‌های دانش‌بنیان انتظار دارم به‌طور جدی نهادنی دربار آن در نظر بگیرم. در این موضوع آفندرو اوضاع نابسامان است که به نظر می‌رسد بیمه‌ها کم‌هست بسته‌اند تا تولیدکننده را دریافت می‌کردیم اما بانک‌ها سیستم واقعی باید قوانین بیمه‌ای را به‌گونه‌ای اصلاح کنند که شرکت‌ها به مشکل نخورند. هدف ما شرکت‌های فناور این است که مشکلات تولید و صنایع مشکل سازنده است. با توجه به گران شدن مواد اولیه و نوسمی که در صنعت وجود دارد و افزایش قیمت‌هایی که هر روز شاهد آن هستیم و نیروهایی که در شرکت‌ها مشغول به فعالیت هستند، واقعاً با سرمایه‌ای که در اختیارشان قرار داریم نتیمیش از عهده آن برآییم و در زمینه صنعتی، فناوری و تولید با مشکل مواجه هستیم. نقدینگی و سرمایه در گردش‌ی که باید برای

شرکت‌ها از وجود چنین مشکلاتی مطلع نیستند و از بخش از سازمان و کارکرد دولت هم به سمت عنوان کردن این مشکلات نمی‌روند. ما طرح‌هایی داریم و نیاز داریم. سپس دوری‌های دقیق و تخصصی هم به صورت حرفه‌ای و هم مالی و فنی انجام می‌شود و نتیجه این می‌شود که این شرکت می‌تواند آن نیاز را تامین کند. اما چنین اتفاقاتی خیلی در زمینه سازمان‌ها و صنایع بزرگ رخ نمی‌دهد و نیازها عنوان نمی‌شود و درنتیجه گزینه‌ها به سمت خارج و واردات بیش می‌رود. بنابراین دولت آینده باید سازوکاری را ایجاد کند که این اتفاق را رقم بزند.

برخی کاندیداها برنامه‌هایی دارند که براساس آن قصد دارند دانشگاه‌ها به سمت وسوی بزنند که هزینه‌های خود را تامین کند. در کشورهای دیگر این‌گونه است که استاد دانشگاه پروژه‌ای از بیرون گرفته و به‌واسطه آن گرنتی دریافت کرده و بخشی از آن را به دانشجوی دکتری و بخشی دیگر را نیز به سایر دانشجویان گروه اختصاصی می‌دهد تا پروژه را به سرانجام برساند. در این پروژه به دانشجوی دکتری حقوق می‌دهند تا پروژه‌ای را انجام دهد اما اگر این دانشجویان از قوانین حاکم دو پروژه سرپیچی کرده و کژراهی کند و باعث شود پروژه به سرانجام نرسد، با جدیت با او برخورد می‌شود. اما در دانشگاه‌ها ما تنها به لحاظ پروژه به دانشجوی دکتری سختگیری می‌شود که پروژه و مقاله را با موفق تحویل دهد.